

РЕШЕНИЕ

№ 2318

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **819** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128а от АПК. Образувано е по искова молба на „Скорпио-46“ ЕООД, с която се иска да бъде прогласена нищожността на Решение № 3920/11.04.2023 г. по адм. дело № 1933/2023 г. по описа на Върховния административен съд. С посочения съдебен акт е отменено Решение № 92/26.01.2023 г. на КЗК по преписка № КЗК – 768/2022г., като вместо него е постановено друго, с което е отменено решение № D18750455 от 08.11.2022г. на изпълнителния директор на „ВиК“ Б. и е върната преписката на възложителя за ново произнасяне, съобразено с дадените в мотивите указания, като е осъдено „ВиК“ ЕАД да заплати на „Континвест“ ООД направените в хода на производството разноски.

Ищецът твърди, че оспореното решение е нищожно като постановено в противоречие с принципите на административното производство и с разпоредбите на регламент (ЕС) № 528/2021 относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди. Излагат се съображения за превратно тълкуване на изискванията на този регламент от съда, който е приел, че разрешителното на ищеца не е издадено съгласно регламента, респ. не е валидно. Освен това съдебното решение е и неясно относно приетото, че разрешение №1199-1 от 09.12.2011г. няма правна сила. Поради това се иска от съда да прогласи нищожността на Решение № 3920/11.04.2023 г. по адм. дело № 1933/2023 г. по описа на Върховния административен съд. Претендират се разноски по списък.

Ответникът – „ВиК“ ЕАД [населено място], редовно призован, в отговор на исковата молба от 12.03.2024г. оспорва иска. Посочва, че искът е недопустим поради липса на

правен интерес, защото с ищеца е сключен договор за възлагане на обществена поръчка, който ищецът изпълнява. Алтернативно счита искът за неоснователен, тъй като не е налице такъв порок на процесното съдебно решение, който да се отразява на неговата валидност. Претендира разноси по списък.

Ответникът - „Континвест“ ООД, редовно призван, в отговор от 05.03.2024г. оспорва иска. Посочва, че нито едно от заявените в иска основания не обосновава нищожност на съдебното решение. Последното е постановено от законен състав, в писмена форма, подписано е и обективизираната в него воля е напълно ясна и разбираема. Посочените от ищеца пороци на съдебния акт са относими към съществуването на спор, който е решен с влязъл в сила съдебен акт, който не може да се преразглежда в производството по чл. 128а от АПК. Те могат да обосноват евентуално неправилност на този акт, но не и нищожност. Поради това се иска отхвърляне на предявения иск. Претендират се разноси по списък.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

С Решение № D18750455 от 08.11.2022г. на изпълнителния директор на „ВиК“ Б. за определяне на изпълнител на процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет „Доставка на течен хлор за нуждите на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД [населено място]“, открита с Решение № F278510/03.10.2022 г., ищецът е бил избран за изпълнител. В законоустановения срок срещу решението за избор на изпълнител, класираният на второ място участник „Континвест“ ООД подал жалба до КЗК, по която е било образувано производство № КЗК - 768/2022 г. С определение № 1006/08.12.2022г. КЗК е допуснала предварително изпълнение на решението за избор на изпълнител. Въз основа на допуснатото предварително изпълнение е сключен договор № ЗОП-78 от 29.12.2022г. между „ВиК“ ЕАД – Б. и ищеца. С Решение № 92/26.01.2023 г. КЗК е отхвърлила жалбата. Решението било оспорено от „Континвест“ ООД с касационна жалба пред Върховния административен съд. С Решение № 3920/ 11.04.2023 г. по адм. дело № 1933/2023 г. по описа на Върховния административен съд, ВАС- IV о. съдът е отменил обжалваното решение на КЗК по съображения, че офертата на „Скорпио-46“ ЕООД не отговаря на изискванията и условията за участие в процедурата и е следвало да бъде отстранена от участие. Поради това съдът е отменил решението на КЗК и решение № D18750455 от 08.11.2022г. на изпълнителния директор на „ВиК“ Б.. „Континвест“ ООД е подал иск пред ОС – Бургас за унищожаване на договор № ЗОП-78 от 29.12.2022г., по който е образувано т.д. № 246/2023г, което към момента е висящо.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Искът за прогласяване на нищожност на съдебно решение е изрично предвиден в чл.128, ал.1, т.8 от АПК и е допустим. Предявен е от страна по делото, по което е постановеното съдебното решение, прогласяването на чиято нищожност се иска. Разгледан по същество, искът е неоснователен, по следните съображения:

Нищожността на съдебните актове е резултат от най-тежките пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. В съответствие със съдебната

практика, нищожен е този съдебен акт, който е постановен от незаконен състав; еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено; само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било избрано за съдебен заседател; срещу лица, неподчинени на правораздавателната компетентност на българските съдилища; устното или неподписано решение, когато това се дължи на отказ, а не на пропуск за подписването му.

Следователно, касае се за изключително тежки пороци, засягащи правораздавателната власт на съда, изразената в съдебния акт воля или много тежък порок във формата, които в конкретния случай категорично не са налице /видно и от самите твърдения на ищеца/. Твърденията на ищеца за неправилно приложение на материалния закон от страна на съда не водят до нищожността на Решение № 3920/11.04.2023 г. по адм. дело № 1933/2023 г. по описа на Върховния административен съд. По реда на касационното производство, Върховният административен съд е разполагал с правораздавателна власт да отмени контролирания акт на КЗК. Направените от ВАС изводи по същество обуславят порока неправилност на оспорения с касационната жалба акт на КЗК, поради противоречието му с материалноправните норми. На основание чл.218, ал.2 АПК за съответствието на оспореното решение с материалния закон касационната инстанция следи и служебно. Поради това не е налице произнасяне от страна на съда по въпрос, с който не е сезиран. Върховният административен съд не е нарушил забраната за нови фактически установявания /чл.220 АПК/, тъй като се е позовал изцяло на фактическите установявания на КЗК. Тълкуването и прилагането на регламент (ЕС) № 528/2021 относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди е въпрос по съществуването на спора, като дори съдът да е приложил неправилно неговите разпоредби, това не обуславя нищожност на съдебния акт. Изводът, че ищеца не разполага с валидно разрешително за пускане на пазара на биоцид не подлежи на разглеждане и преценка в настоящото производство, което няма контролно-отменителен характер. Доводите на ищеца за неправилно приложение на правото на ЕС могат да се предявят в производство по иск по чл.2в от ЗОДОВ, но не и в настоящото производство.

След като процесното съдебно решение е прието от законен съдебен състав в писмена форма, подписано е и съдържа ясно и недвусмислено волеизявление, то същото не е нищожно. Гореизложеното мотивира съда да отхвърли предявения иск като неоснователен.

При този изход на спора, своевременно заявеното искане на пълномощника на ответника "Континвест" ООД за присъждане на разноски по делото е основателно и следва да бъде уважено за доказан им размер от 1800 лева – заплатено адвокатско възнаграждение съгласно платежно нареждане на л 101, фактура на л. 100 и договор за правна защита на л.98-99. На ответника „ВиК“ ЕАД [населено място] се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 1000лв., заплатено съгласно извлечение от сметка на л. 95 и договор за правна помощ на л. 93-94.

Воден от горното Административен съд София-град, Второ отделение, 41-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ИСКА, предявен от „Скорпио-46“ ЕООД против „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД [населено място] и „Континвест“ ООД за обявяване нищожността на Решение № 3920/11.04.2023 г. по адм. дело № 1933/2023 г. по описа на Върховния

административен съд, КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „Скорпио-46“ ЕООД да заплати на „КОНТИНВЕСТ“ ООД сумата в размер на 1800 лева, разноски за първоинстанционното съдебно производство.

ОСЪЖДА „Скорпио-46“ ЕООД да заплати на „ВиК“ ЕАД [населено място] сумата в размер на 1000 лева, разноски за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: